

תלמוד בבלי מסכת גיטין דף כ עמוד ב
בעא מיניה רבא מרב נחמן: כתב לה גט על טס של זהב, ואמר לה התקבלי גיטך והתקבלי כתובתך, מהו? אמר ליה: נתקבלה גיטה ונתקבלה כתובתה. איתיביה: התקבלי גיטך והשאר לכתובתך - נתקבלה גיטה והשאר לכתובתה; טעמא דאיכא שאר, הא ליכא שאר - לא! הוא הדין אף על גב דליכא שאר, והא קמ"ל, דאע"ג דאיכא שאר, אי אמר לה - אין, אי לא - לא, מאי טעמא? אוירא דמגילתא הוא. ת"ר: הרי זה גיטך והנייר שלי - אינה מגורשת, על מנת שתחזירי לי את הנייר - הרי זו מגורשת. בעי רב פפא: בין שיטה לשיטה ובין תיבה לתיבה, מאי? תיקו. ותיפוק ליה, דספר אחד אמר רחמנא - ולא שנים ושלשה ספרים! לא צריכא דמעורה.

רש"י מסכת גיטין דף כ עמוד ב
הא ליכא שאר לא - דמקום גט בעי למיתב לה מתנה גמורה משום גירושין ולא לשם פרעון דכתיב ונתן. [משמע שחרון בנתינה]
אי אמר לה - לכתובתיך.
אוירא - גליון.
והנייר - כל הנייר אני מעכב לעצמי. [משמע שחרון בנתינה]
אינה מגורשת - דכיון דהנייר שלו לא נתן לה כלום [משמע שחרון בנתינה] דנמצאו אותיות פורחות באויר. [משמע שחרון בחפצה של גט]
הרי זו מגורשת - ותחזיר דמתנה ע"מ להחזיר שמה מתנה.
נייר שבין שיטה לשיטה - שלי מהו.
דמעורה - מעורה במקצת שהיו בו אותיות ארוכין המגיעין משיטה לשיטה בראשי כל תיבה ותיבה.

תוספות מסכת גיטין דף כ עמוד ב
התקבלי גיטך והתקבלי כתובתך מהו - אף על גב דכתבו על איסורי הנאה כשר היינו משום דיהיב לה מיהא כל הגט אבל הכא לא יהיב לה אלא בתורת פרעון.

חידושי הרשב"א מסכת גיטין דף כ עמוד ב
אמר ליה נתקבלה גיטה ונתקבלה כתובתה. תמיהא לי היאך איפשר לומר כן דכיון דנותן לה גופו של טס לכתובתה הוה ליה פורח באויר וכקושייה דרבא, ונ"ל דכיון דאמר לה הכי והיא קבלתו הו"ל כאומר לה התקבלי גיטך ומחלי כתובתיך וכענין שאמרו בפ"ק דקידושין כנסי סלע זה שאני חייב לייכי וחזר ואמר לה התקדשי לי בו מקודשת וכפי שפירשתי שם דמחלה חובה ואינה חוזרת וגובה ממנו.

רמב"ם הלכות גירושין פרק א הלכה א
אין האשה מתגרשת אלא בכתב שיגיע לה וכתב זה הוא הנקרא גט, ועשרה דברים הן עיקר הגירושין מן התורה ואלו הן: שלא יגרש האיש אלא ברצונו, ושיגרש בכתב ולא בדבר אחר, ושיהיה ענין הכתב שגרשה והסירה מקניינו, ושיהיה ענינו דבר הכורת בינו לבינה, ושיהיה נכתב לשמה, ושלא יהיה מחוסר מעשה אחר כתיבתו אלא נתינתו לה, ושיתננו לה, ושיתננו לה בפני עדים, ושיתננו לה בתורת גירושין, ושיהיה הבעל או שלוחו הוא שנותנו לה, ושאר הדברים שבגט כגון הזמן וחתימת העדים וכיוצא בהן הכל מדברי סופרים.

Is the Problem with the Get a problem with it as an object, or with the maaseh netinah? Or with the context of the netinah?

Handwritten notes on a whiteboard discussing the legal and conceptual aspects of a Get (divorce document) and Maaseh Netinah (the act of giving).

Top Left: תוכניות נתינה (Plans for giving), מצב נתינה (Status of giving), א"ה (A.H. - Halacha), and לא & כתיבה X-הו (Not written).

Top Right: חפזה (Intent), קבלת טעם (Acceptance of meaning), and a diagram showing a box labeled 'לתינתן' (Not to be given) with an arrow pointing to a box labeled 'על' (On).

Center: Needs to fund it, Monetary Legal Transfer, Physical Form act of Giving, and ה"ר (H.H. - Halacha).

Bottom Left: A table with columns for Process and Intenx, and rows for She Gets the Amiship and Withholding Value for פסוק (Biblical verse).

Process	Withholding Value for פסוק	יבג כי הא -
Intenx	מטובה -	

Bottom Right: Paper he owns, Physically disappears, and קנין (Acquisition).